

som vente de maaske otte Dage, indtil Loven træder i Kraft.

Da selve Lovforslaget er blevet ret udførligt omtalt her, skal ogsaa jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om det. Lovforslaget bygger paa den i Øjeblikket gældende Lov om Tobaksbeskatning. Jeg har en ret kraftig Erindring om, hvor vanskeligt det i sin Tid var at faa gennemført denne Lov i dens første Form. Da den var fremsat som Lovforslag, stødte den paa Modstand baade hos Socialdemokraterne og hos Partiet Venstre, idet man fra begge Sider gjorde gældende, at det var meget haardt, at man gik til en Beskatning af det almindelige Forbrug af Tobaksvarer. Jeg erindrer et Møde, som jeg den Gang havde med Medlemmer af det socialdemokratiske Parti. Jeg har sjældent set Mennesker være saa forpint over en offentlig Sag, som jeg den Gang fandt de ærede Medlemmer af det socialdemokratiske Parti, da jeg maatte hævde, at man for at skaffe de nødvendige Midler i Statskassen maatte gaa til en ingeniunde helt ringe Beskatning af Tobaksvarer, om end der ganske vist den Gang ikke var Tale om at gaa helt saa dybt ned, som den højtærede Finansminister nu er gaaet. Allerede den lempelige Beskatning af de billige Varer, som den Gang blev foreslaaet, fremkaldte en meget kraftig Modstand fra Socialdemokraternes Side, og det lykkedes kun med meget Besvær og gennem visse Indrømmelser at overvinde den, saa at der fra den Side kunde ventes om ikke en begejstret, saa dog en nødvendig Tilslutning til Lovforslaget. Jeg erindrer dernæst Forhandlinger, jeg har haft den Ære at føre med den nuværende højtærede Finansminister angaaende Lov om Tobaksbeskatning, hvor Ministeren gjorde gældende, at en Beskatning af de billigere Varer var det umuligt at gaa med til, og hvis man overhovedet skulde gaa med dertil, maatte det være den lavest mulige Beskatning, dette Forbrug maatte ikke rammes; og at saadanne Tobaksvarer overhovedet undtoges fra Beskatning, fandt fuld Tilslutning hos den højtærede Finansminister. Heller ikke er det saaledes, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti nu syntes at antage, at man i sin Tid fra radikal Side havde stærke Ønsker om mange Skatteklasser. Nej, tværtimod, dette Ønske, som naturligvis Administrationen ikke i særlig Grad nærer, blev netop fremsat af den højtærede Finansminister og for Resten ogsaa fra socialdemokratisk Side.

Men nu har dette ganske forandret sig. Nu foreligger der her et Lovforslag — som

vil blive ophøjet til Lov —, hvor man gaar saa dybt ned med Beskatningen, at man tager alting med og gaar ned til de billigste Varer med en meget høj Beskatning, og dette forelægges af den højtærede Finansminister, som venter og finder Tilslutning dertil. Den højtærede Finansminister forstaar jeg meget vel; han har kun eet Formaal i denne Sag: at skaffe den størst mulige Indtægt for Statskassen, og han ræsonnerer naturligvis saaledes, at jo mere man tager med under Beskatningen, des mere faar man ind, og naar man tager de billige Varer med, naar man tager den almindelige Befolknings Forbrug med, er der en overordentlig stor Mulighed for at faa Penge til den Statskasse, som trænger i høj Grad dertil. I den Betænkning, som er afgivet af Folketingets Udvalg, udtaler man fra socialdemokratisk Side stor Betænkkelighed ved dette, og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet her i Salen var naturligvis nødt til at gentage, til en vis Grad i alt Fald, disse Betænkkeligheder. Det udtales i Mindretallets Betænkning, og til dette Mindretal hører saa store Folk som de ærede Medlemmer af Folketinget Hr. Stauning og Hr. Borgbjerg, at man nærer den største Betænkkelighed ved overhovedet at beskatte den almindelige Befolknings Forbrug.

Nu hørte jeg nok, at den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at her var Tale om et Luksusforbrug, men det kan dog ikke benægtes, at man udstrækker Begrebet Luksus ret stærkt, naar enhver simpel Pipe Tobak, der ryges her i Landet, hører ind under Luksus, ja, enhver Skraa, der vendes i en Mund. Hvad mon der saa overhovedet er, som ikke kan regnes til Luksus? Og hvis den ærede Ordfører for Partiet Venstre mener, at et saadant Luksusforbrug er af det onde — og jeg har set, at et æret Medlem af hans Parti ved et Møde har sagt, at nu skulde man bort fra Luksus og vænne sig til Fædrenes tarvelige Levevis —, hvis man mener det, skulde det dog vel være Meningens med et Lovforslag som det foreliggende, at man vilde forsøge at indskrænke dette Luksusforbrug, forsøge at faa Folk til at undlade at ryge Cigarer eller Cigaretter eller bruge Skraatobak eller endda Snus, eller hvad man nu ellers vil sige. Men det kan jo umuligt være Meningens, for saa gaar man direkte imod den højtærede Finansminister, som man vil støtte; han har dog den allerstørste Interesse i, at dette Luksusforbrug ikke alene vedbliver, men tiltager, og at det i høj Grad vender sig mod de dyre Varer. Jeg tror derfor, man skal udelade af denne Debat al Tale om Luksus. Her er kun Tale